

Højesteretsdom - kurs på anfordringsgældsbreve

Højesteret har afsagt en dom, hvor værdien af anfordringsgældsbreve ved en efterfølgende eftergivelse ikke kunne fastsættes til mindre end kurs 100 ved beregning af gaveafgiften på tidspunktet for gældseftergivelsen. Der skete med andre ord ikke en reel kursfastsættelse af gælden.

Højesteretsdommen (BS-3654/2024-HJR)

Højesteret har den 14. november 2024 stadfæstet en dom fra Vestre Landsret om kurs 100 på to anfordringsgældsbreve, der blev eftergivet mellem mor og døtre.

Sagen omhandlede to rentefrie anfordringsgældsbreve, der var blevet udstedt i forbindelse med et generationsskifte af aktierne i et selskab. Gældsbrevenes pålydende var på 37 mio. kr., og i forbindelse med indgivelse af gaveanmeldelserne var disse ansat til kurs 100.

Seks år senere blev de to døtre eftergivet deres gæld, og der blev indsendt gaveanmeldelser. Kursen på de to gældsbreve var i gaveanmeldelserne fastsat til henholdsvis kurs 18 og kurs 20. Kursen var beregnet ud fra døtrenes solvens på gældseftergivelsestidspunktet.

Skattestyrelsen fastsatte gældsbrevene til kurs 100, og sagen endte i Højesteret, hvor døtrenes påstand var, at gavens værdi skulle fastsættes til handelsværdien svarende til den beregnede kurs.

Højesteret udtaler indledningsvis, at det følger af boafgiftsloven, at en gaves værdi skal fastsættes til dens handelsværdi på tidspunktet for modtagelsen. Videre anføres det, at der ikke findes et marked for omsætning af sådanne gældsbreve, og de er i øvrigt ikke bestemt eller egnede til omsætning. Derfor er det klare udgangspunkt, at sådanne gældsbreve skal ansættes til pari. En fravigelse af dette udgangspunkt kan kun ske, hvis skyldner godtgør, at han/hun ikke på gældseftergivelsestidspunktet var og heller ikke kunne forventes på et senere tidspunkt at blive i stand til fuldt ud at indfri det pågældende gældsbreve.

Højesteret lagde herefter til grund, at begge skyldnere måtte forventes at modtage en arv, der ville være betydeligt større end gælden ifølge gældsbrevene. Allerede som følge heraf havde skyldnerne ikke godtgjort, at de uanset deres økonomiske forhold på gældseftergivelsestidspunktet ikke kunne forventes på et senere tidspunkt at blive i stand til fuldt ud at indfri de pågældende gældsbreve. Højesteret konkluderede, at der således ikke var grundlag for at fravige udgangspunktet om kurs 100.

Kommentarer

Højesteret bestrider ikke den beregnede kurs på gældsbrevene, men siger blot, at denne ikke kan bruges, idet gældsbrevene ikke kan/skal omsættes i det frie marked. Den kendsgerning, at debitorerne ikke kan indfri gældsbrevene på et givet tidspunkt, er uden betydning, når de må forventes senere at komme til penge ved arv efter moderen.

Var gældsbrevene blevet udlagt som en del af arven til de to døtre i forbindelse med moderens død, ville gældsbrevene efter praksis også blive fastsat til pari.